

brugte af de ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Hammerich), rigtige — Tilstanden er accepteret, saavel af de Regeringer, vi have haft efter den Tid, som af begge Rigsdagens Ting, og jeg selv har hørt til dem, der mente, at som det nu er gaaet, burde det gaa.

Jeg vil straks begynde med at gøre den Bekendelse, at jeg kun i ringe Grad forstaaer mig paa den foreliggende Sag, og jeg antager, det ikke er beskæmmende for mig at vedgaa dette, thi der er sikkert et ikke ringe Antal af Tingets Medlemmer, der befinde sig i den samme Situation. Imidlertid, en Mening skal man danne sig, og i een Henseende har jeg straks dannet mig en Mening, og det er den, at skal der gøres noget i Anledning af de Færdsselsforandringer, der foregaa derovre ved Panama-Kanalens Gennemførelse, skal der helst handles snart. Naar der saa skal handles, og vi staa overfor Spørgsmaalet: Af hvem skal der handles? har jeg ogsaa allerede dannet mig den Mening derom, at Staten kan ikke paatage sig Gennemførelsen af dette Foretagende. Det vilde være højst tvivlsomt, om det vilde lykkes for den. Her maa jeg erklære mig uenig med det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), der udtalte sig om dette Forhold for kort siden. Gaar jeg saa videre i min Betragtning, maa jeg udtale min Anerkendelse af, at et privat Selskab vil tage denne Opgave op, som jeg mener bør tages op og som jeg tillige mener, at Staten ikke kan tage op. Staa vi saa overfor Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade dette skal ske, maa jeg indtage en meget tilbagetrukket Stilling, indtil jeg ser det hele Spørgsmaal forhandlet til Ende og ser, hvilke Indvendinger der kan gøres mod Enkeltheder i denne Plan, thi det vil blive dertil, Forhandlingen vil begrænse sig. Har jeg forstaaet saavel den ærede Ordfører for Ebertallet (Birch) som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) ret, vil det neppe fra nogen Side komme til at dreje sig om andet end Ændringer i den foreliggende Koncession. Hvad dette angaar, maa jeg se, hvad der kommer til at foreligge, før jeg tager min endelige Stilling. Paa Forhaand er jeg nærmest af den Mening, at det er klogest, at man gør sit Bedste til, at Sagen kan blive gennemført. At fremsætte nogen bindende Udtalelse overfor Enkelthederne tør jeg ikke paa-

tage mig paa Sagens nuværende Standpunkt.

Ud over dette finder jeg ikke Anledning til at udtale mig. I væsentlige Henseender kan jeg henholde mig navnlig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg nærer — saavidt jeg har forstaaet Sagen — nogen Tvivl om Rigtigheden af de Indvendinger, der ere rejste af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), men jeg gaar ud fra, at de ville blive overvejede, og at den ærede Minister vil yde sit Bidrag til, at den Overvejelse kan blive saa indgaaende, som Forholdene tillade.

Schovelin: At Danmark er et lille Land, ser man maaske allerbedst ved Behandlingen af en Sag som nærværende. Thi medens det er saa i de store Lande, at der om enhver Sag — ogsaa om Sager af den Beskaffenhed, her er Tale om — er to Meninger, og jeg turde fristes til at sige tvende offentlige Meninger, er det saaledes her i Landet, at naar en Sag fremtræder paa denne Maade og baaren frem af denne Kreds af Mænd, er der i Virkeligheden kun een Mening. Ligesiden denne Plan er fremkommen, har man kun hørt og set Lobhudleri, og har man kun fornemmet Virakskyerne i Næsen, og den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister forelagde Sagen var fuldkommen i Stilen. Det var ret, som om han skulde til med Haanden at famle efter det flade Champagneglas og slutte med at sige saa smukt. Og saa mine Herrer, lad os saa alle enes om at udbringe en Skaal for disse fem udmærkede Mænd. Jeg forstaaer godt, at efter en saadan Forelæggelse med prinselig Udstyr, Løvefødder og Gesvejsninger, maa selv ildesindede Mennesker begribe, at over for denne Sag er der kun een Holdning, nemlig det dybe Buk, kun een Gestus, nemlig den at slaa Hænderne sammen i henrykt Studsen, og kun een Tale, nemlig en begejstret Stammen, en Fremmumlen af de faa Ord: Tak for din Daad.

Nu er det imidlertid saaledes, at der endnu ingen Daad er. Man skulde fast tro det, men der er kun en Beslutning om at ville foretage en Bedrift: Bedriften er endnu ikke foretagen. Lad os da se, hvad der skal ske, hvis dette Lovforslag vedtages.

Først og fremmest — det er det sikre — faa disse 5 Mænd, som nævnes for en Aarrække, og jeg tør vel sige en umenneskelig lang Aarrække, en Bunke Rettigheder. Det